

Fald ikke hørt nogen Jammer og Klage. Og det ærede Medlem fra Horsens talte om onde Drømme. Han maa vist selv have haft onde Drømme, og saa har han i dem hørt denne Jammer og Klage og tror, at det er her i Tinget, den er fremført. Men der er ingen, der her har jamret og klaget over Landbrugets elendige Tilstand. Det er i hvert Fald ikke mig; jeg har tværtimod gentagne Gange hævdet og aabent erkendt, at vel er Landbrugets Stilling ikke saa gunstig, som mange i Byerne mener, men Landbrugets Stilling er i hvert Fald bedre end Mellemlklassens og Arbejderklassens i Byerne. Jeg er villig til aabent at erkende, at det har været saadan hidtil, men om det vedbliver at være saaledes, er en anden Sag, thi ingen ved, om vi holder vor Eksport i Gang. Saa talte det ærede Medlem fra Horsens om de mange Penge, Landbruget havde tjent navnlig paa sine Heste. Maa jeg i Forbindelse med denne Hesteudførsel, som ogsaa det ærede Medlem fra Ribe (Brossen) i Gaar berørte, sige, at der er et Synspunkt, hvorfra denne Udførsel kan ses, som ikke er blevet fremhævet tidligere her, og det er det, at det har i Virkeligheden ogsaa for det Hensyn, vi her behandler, været overmaade gavnligt, at vi fik en Mængde Heste ført ud af Landet. Den højtærede Indenrigsminister kom forleden Dag for Skade til i Virkeligheden at opgive Tallet paa de Heste, der er udførte, og hvis man nu vil gaa ud fra de Priser, som vi maa betale for Havre, kan man trøstigt sige, at derved, at vi har udført saa mange Heste, sparer Landbruget i Fodringsudgifter til Havre omtrent 1 Mill. Kr. om Ugen, hver eneste Uge. Og hvad vil det atter sige? Det vil sige, at det Korn, som de Heste skulde have haft, bliver til Raadighed for Køerne og for Svinene, og derved vil der igen kunne frigøres noget mere Brødkorn, saa denne Sag hænger ogsaa i nogen Grad sammen med Brødspørgsmaalet.

Det ærede Medlem fra Horsens bebrejdede mig stærkt, at jeg havde haft Forbindelse med en Mand som Ingeniør Alexander Foss. Han sagde — det findes Sp. 2176 —: „Det forekommer mig meget mærkeligt, at det er hos Storfabrikanten, Storkapitalisten, Storprotektionisten og Stormilitaristen Alexander Foss, at den højtærede Ordfører søger Venskab i dette Øjeblik. Det kan dog ikke vække særlig Glæde indenfor hans eget Parti, at han saa varmt omfavner netop Hr. Alexander Foss“. Jeg blev selvfølgelig noget betænkelig ved denne

Straale. Der har jeg nu siddet i Maaneder, næsten et halvt Aar, omtrent daglig ved Siden af Hr. Alexander Foss, og jeg har ikke anet, at han var saa ful, som det ærede Medlem skildrede det i disse Sætninger. Jeg har ikke anet det, og den højtærede Minister har dog ogsaa valgt Hr. Alexander Foss ind i denne Kommission, saa jeg kunde jo ikke tænke mig, at han var saa slem, som det ærede Medlem fra Horsens skildrede ham. Men jeg blev ogsaa beroliget, da jeg kom noget videre i det ærede Medlem fra Horsens Tale. Der siger det ærede Medlem: „I Modsætning til den ærede Ordfører“ — det staar Sp. 2192—93 — „ønsker jeg Kontrol med og Regulering af den frie Handel. Det træffer sig saa heldigt, at jeg her kan sympatisere med Hr. Fabrikant Alexander Foss. Hr. Foss mødte i Prisreguleringskommissionen med en selvstændig Indberetning, der indeholder et Forslag, som jeg gerne vil henstille til Indenrigsministerens Overvejelse — han var for Resten selv inde paa Tanken i Gaar. Hr. Foss henstiller, at Ministeren skal sammenkalde alle Kornimportørerne og søge at opnaa en Overenskomst med dem med Hensyn til de Priser; til hvilke de alt indkøbte, men ikke afsatte Mængder af Brødkorn skal sælges“. Altsaa, det ærede Medlem fra Horsens har dog ikke saa meget imod at gaa i Spand med denne slemme Mand, Hr. Alexander Foss, og jeg synes endog, at det fremlyser af dette, at det ærede Medlem fra Horsens har en hemmelig Tilbøjelighed til, naar han kan komme af Sted dermed, netop at gaa Arm i Arm med denne Storfabrikant, Storkapitalist, Storprotektionist og Stormilitarist. Nu træffer det sig endvidere saadan, at i det Forslag, som Hr. Ingeniør Foss ved den omtalte Lejlighed fremsatte, var jeg enig med Hr. Alexander Foss og gav det min Tilslutning indenfor Prisreguleringskommissionen. Altsaa, det synes, at vi kan blive et Trekløver til syvende og sidst, der er fuldstændig enige, og naar Enden er god, er alting godt.

Det ærede Medlem fra Horsens syntes ikke om, at jeg havde sagt, at Staten skulde tabe paa den Rug, som den indkøbte. Det ærede Medlem fra Horsens sagde — det findes Sp. 2194 —: „Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) har antydnet en Ordning, som jeg ikke synes er meget tiltalende, idet han ønskede, at Staten skulde købe Korn og sælge det til en meget lavere Pris end den, det er købt for, og den ærede Ordfører var jo i Gaar selv klar over, at Staten vilde tabe meget